

UNESCO - OTROŠTVO PODAJA ROKO MODROSTI

V projektu so sodelovale vse skupine vrtca Pedenjped v starosti 3 – 6 let, skoraj 300 otrok, njihovi starši in stari starši. Sodelovali so tudi strokovni delavci skupin te starosti.

Sledili smo naslednjim ciljem:

- razvijanje toplih, pristnih medgeneracijskih odnosov, ki temeljijo na obojestranskem spoštovanju,
- razvijanje strpnosti in upoštevanje različnosti v skupnih aktivnostih, navajanje na sodelovanje,
- poglobljanje prijateljskih odnosov in doživljanje novih izkušenj, novih znanj.

V naših enotah vrtca smo skozi celoten projekt in številna srečanja sledili zastavljenim ciljem. Stari starši so nas presenetili z veliko odzivnostjo na skupnih srečanjih. Med nami so se stkale posebne, prijateljske vezi. Izmenjali smo si veliko znanja in pokazali so nam, da so nepresahljiv vir dragocenih izkušenj, da je njihovo znanje in roke pri delu nepogrešljive. Naša živahnost, iskričnost in otroško znanje pa jih je bogatilo z veseljem in novo energijo.

V letošnjem letu smo izvedli več medgeneracijskih srečanj.

Spoznavali smo **poklice** staršev in starih staršev.

V enoti Radovednež nas je obiskal dedek Jurij Črnič, pisatelj in otrokom predstavil svojo knjigo Benjamin išče srečo. Otroci so ob vsebini knjige razmišljali in pripovedovali kaj njih osrečuje in bili smo presenečeni nad odgovori: družina, izleti, biti skupaj z mamico in očkom.

Skupaj s pisateljem smo tudi sestavili kratko zgodbo Mami podarim rože. Dedek je bil pri tem nepogrešljiv, saj nas je vodil čez bistvo zgodbe. Našo zgodbo smo tudi zapisali kot slikopis.

V enoti Korenjak so spoznavali življenje na kmetiji. Ogledali smo si hlev s kravami, zajčke, kokoši, ovce na paši, še domači kuža nam je pomahal z repom. Otroci so se najbolj razveselili igre v leseni igralni hiši in malice. Pradedek se je v vrtec pripeljal s tovornjakom. Povedal nam je, da je njegova služba dostava sokov v trgovine. Otroci so se vživeli v vlogo šoferja in sedli za volan. Pokazal nam je tudi zadnji del tovornjaka, kjer je navadno naložen tovor. Najbolj všečen del srečanja je bilo zagotovo spuščanje in dvigovanje hidravlične nakladalne rampe. Mama in ata sta nam predstavila življenje in delo lovca. S seboj sta prinesla nahrbtnik, lovski stol, daljnogled, klobuk in veliko koledarjev, na katerih so fotografije divjadi iz slovenskih gozdov. Otroci so bili očarani nad pripovedovanjem o medvedih, lovskih opazovalnicah in lovskemu psu. Načrtovane imamo še tri obiske: dedka, ki je navdušen kolesar, bo z nami pregledal kolesa in jih po potrebi popravil; kar dve babici nam bosta pokazali, kako se speče sirova pita; babica, oskrbnica Doma radioamaterjev na Žagarskem vrhu, pa nam bo razkazala dom.

V jeseni smo k nam v goste povabili gospo Maro Podržaj in gospo Joži Čož, ki sta nam predstavili kako se pripravi pogačo. Ogledali smo si osnovne sestavine in tudi vse možne dodatke. Ko je bila prva pogača pripravljena je sledilo pečenje in na koncu še najslajše, pokušanje. Pogače so bile odlične in prav vsem so šle v slast. Gospema smo se zahvalili in se priporočili še za kakšen obisk.

V letošnjem letu je v naših enotah dišalo tudi po piškotih, ki so jih pekli otroci z starimi starši. Skupaj so se lotili peke piškotov po starih receptih. Babice in dedki so izkušeni peki dobrot in z veseljem so otrokom pokazali kako se naredi piškotke, otroci pa so jih z zanimanjem opazovali in seveda sodelovali. Najboljše piškote pečejo naše babice. Zaupale so nam družinske recepte, priskrbeli smo sestavine, a brez njihovih spretnih rok nam ne bi uspelo. Bile so dobre mentorice našim najmlajšim, jim razlagale in pomagale pri valjanju in oblikovanju piškotov z modelčki. Vsi pa so bili tako urni, da naš štedilnik ni zmožel tako hitro speči piškotov kot so jih pripravili na pladnje. Ja, slastni so bili in tudi letos smo se nekaj novega naučili.

Predvsem so z veseljem predlagali kakšno obliko piškotov bodo skupaj izdelali. Vzdušje je bilo zares prijetno, toplo in povezovalno.

Med tem ko smo čakali, da se piškoti spečejo so odrasli spili kavico, otroci pa topel čaj in se pogovarjali različne stvari, predvsem kaj je v vrtcu najbolj zanimivo.

Pred slovesom so otroci babicam in dedkom pripravili nastop, kjer so deklamirali, zapeli in zaplesali.

Čisto na koncu smo vse naprosili, da se spomnijo kakšne zabavne igrice, pesmice, šaljivke iz svojega otroštva, jo zapišejo na list in nato delijo z nami. Te igrice se bomo še večkrat igrali ter obujali spomine še prihodnje mesece.

Medgeneracijsko smo se družili tudi na čajankah. V enoti Korenjak so otroci peli svojim babicam in dedkom, nato pa smo zapeli vsi skupaj, nekateri pa so zraven tudi zaplesali. Kasneje smo se preselili v sosednjo igralnico, kjer je babice in dedke pričakalo presenečenje. Povabili smo zeliščarko gospo Mihaelo Grum, ki nam je pripravila odličen domač čaj iz različnih zelišč. Seveda pa smo zraven čaja ponudili še nekaj sladkega. Babice, dedki in otroci so se posedli za mize in si privoščili vse dobrote.

V enoti Pedenjcarstvo so jim pripravili krajši nastop. Naučili so se pesmici Sladkosned (Niko Grafenauer) in Snežinke (Anja Štefan), kuharice pa smo prosili, da nam pripravijo maso za piškote. Za dobrodošlico smo jim ob spremljavi kitare zapeli pesmici, ki smo se ju naučili. Babice in dedki so otroke občudovali z nasmehi na obrazih. Sledila je pogostitev. Otroci so z navdušenjem in ponosom pripravili skledice s piškoti in jih postregli svojim babicam in dedkom. Ponudili so jim tudi čaj, ki so ga pomagali naliti v skodelice.

Po čajanki so otroci babicam in dedkom razkazali našo sobo in igrače ter jih hitro vključili v svoje igre. Zelo zanimivo je bilo opazovati njihovo sodelovanje in pogovor, ki se je še kar nekaj časa odvijal v prijetnem in mirnem vzdušju. Druženje smo tako zaključili polni lepih vtisov.

V enoti Sladkosned so povabili stare starše na koncert v vrtec. Nastopili so s plesom in petjem v slovenskem in tujem jeziku, saj je domače okolje mešano. Otroci so z pomočjo vizualizacije spoznavali in se učili načina, kako vzljubiti klasično glasbo. Vsi skupaj so zaplesali valček Lojzeta Slaka na pesem Čebelar. Stari starši so nas pogostili z domačimi dobrotami, ki so nastale doma.

Dedki in babice imajo pri otrocih posebno mesto. V našem vrtcu se trudimo ohranjati to vez in skrbeti za druženje treh generacij. V mesecu decembru smo povabili dedke in babice, da nas obišejo v vrtcu v dopoldanskem času. Za njih smo pripravili kratek kulturni program in prijetno druženje ob sladkem prigrizku in čaju.

Pedenjpedi se zelo radi tudi potepamo. Na tri dnevem taboru na kmetiji v Poljanski dolini nas je gospodarica seznanila z osnovami peke in učila peči kruh v krušni peči. Spoznali smo delo v hlevu, okušali domačo hrano in pijačo, gospodarju pomagali pri krmi živali, jahali konje in se naučili peči kruh v pravi kmečki peči.

V enoti Šlik Šlak so se odločili, da na spoznavni dan, ki smo ga imeli v mesecu septembru, povabimo tudi stare starše. Naše babice in dedki so nepogrešljiva pomoč staršem otrok, ki obiskujejo vrtec. Tako smo se na izlet na Rožnik odpravile kar tri generacije. Preživeli smo čudovito popoldne in domov smo se vrnili polni prijetnih vtisov.

Veliko starih staršev se je odzvalo povabilu na pohod v dopoldanskem času. Kljub starosti so naši stari starši še zelo gibčni in urni, pot do Zajčje dobrove smo vsi z lahkoto zmogli. Na igrišču smo se okrepčali z zdravo malico, nato so se otroci podali na igrala. Babice in dedki so svoje najmlajše z zanimanjem opazovali kaj vse zmorejo. S petjem ljudskih pesmi pa smo si popestrili povratek v vrtec.

Stari starši se nam pridružijo tudi pri drugih skupnih srečanjih dopoldan ali popoldan. Tako so aktivno sodelovali na Literarnem večeru, ko smo spoznavali Zmaja Direndaja, pisatelja Kajetana Koviča. Sledile so ustvarjalne delavnice, kjer smo zmaje izdelovali v različnih tehnikah.

Po sledih knjige smo s pomočjo starih staršev iskali zmaja po Ljubljani. Našli ga nismo, smo pa se povzpeli na Ljubljanski grad. V februarju smo se odpravili po sledih Povodnega moža, avtorja Franceta Prešerna. Pod njegovim spomenikom smo poslušali pesem, raziskovali staro Ljubljano s pomočjo namigov in ugank. Našli smo zanimive, stare hiše, spoznavali, kdo je v njih živel in zakaj so še danes pomembne.

Vsako leto nas kateri stari starši povabijo domov. Tokrat smo obiskali babico deklice iz skupine. Pričakala nas je na vrtu, kjer imajo sadovnjak. Ravno je bil čas jesenskih dobrot. Spekla nam je kruhove palčke semeni in najedli smo se jabolk, grozdja, hrušk in pili domači sok.

Iz dveh enot vrtca so se odzvali vabilu in z obiskom Doma starejših občanov s pesmijo, plesom in ustvarjanjem razveselili starostnike v Vnanjih Goricah. Skupaj smo ustvarjali srca prijateljstva. Animatorka je pripravila trak iz katerega smo naredili pentljice in jih pripeli na srce, saj je bil ravno ta dan - dan boja proti raku na dojki.

Pod vodstvom Doma starejših občanov Notranje Gorice smo se odzvali na projekt »Mala pozornost za veliko veselje« V prazničnem decembru, ko se vsi veselimo novega leta in novih

začetkov, smo z risbicami, obeski za na novoletno jelko in voščilnicami pomagali razveseliti starostnike po Sloveniji.

Pridružili smo se tudi projektu Rdečega križa »Razglednice sreče«. Porisali smo 23 razglednic namenjenih starostnikom, ki pa zaradi izrednih razmer ob pojavu epidemije, niso bile razposlane ob mednarodnemu dnevu sreče (20. 3.). Z na novo zastavljeno časovnico nas bodo organizatorji še seznanili.

Enota Šlik Šlak je soseda z Domom starejših občanov Fužine.

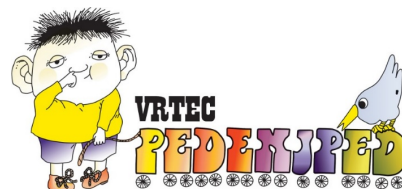
Stanovalce doma pogosto obiskujejo ob različnih priložnostih, srečujejo se na klepetih, kjer z veseljem otroci poskrbijo za njih.

Srečujejo se na sprehodih ob Ljubljani, kramljajo in se priložnostno družijo in telovadijo.

V mesecu decembru krasijo s stanovalci novoletne smrečice, pečejo piškote in se družijo ob čaju in soku.

Priložnostno smo se pogovarjali o staranju, o tem, kako lahko razveselimo bližnje in kako lahko pomagamo starostnikom. Otroci so spoznavali, da se človek z leti spreminja.

Druženja s starejšimi nas bogati. Na ta način sprejemamo starost, premagujemo strahove pred starostjo in minljivostjo. Ob njih se počutimo sprejeto, toplo in sproščeno. Starejše popeljemo v brezskrben svet, odpiramo jim nova, moderna obzorja. Otroci in starostniki so si podobni, zato se tudi odlično razumejo.

In kdo je večja skrinja znanja, izkušenj in pogosto že skoraj pozabljenih veščin kot naše babice in dedki?

Sodelujoči strokovne delavke in delavci vrtca Pedenjped:

Polona Gačnik, Brigita Trop, Katja Pezdir, Eva Kos Kolar, Helena Sotlar, Mihelca Mojškerc, Maja Tomšič, Barbara Štrubelj, Brigita Gale, Jasna Šraj, Neža Škulj, Horvat Jasminka, Mlakar Anja, Peterca Dorica, Pekolj Špela, Zver Maruša, Roblek Urška, Vesna Nemeč, Saša Markelj, Alenka Čož, Klavdija Oberstar, Alenka Kamin, Špela Pucelj, Klavdija Levičnik, Blaž Novak, Lea Horvat, Nina Rahija, Lea Šantelj, Katja Jamšek, Gregor Mihelčič, Sandra Jakopič, Mojca Širca, Tjaša Zrim.

Zbrala, uredila in zapisala: Peterca Dorica, vzgojiteljica